

POLITIKEN

Onsdag

DANMARK | KULTUR | DEBAT | KLIMA | INTERNATIONALT | SPORT | FORBRUG OG LIV | IBYEN | PODCAST | **📄** | **☰ MENU**

Foto: Jacob Ehrbahn

Afviste asylansøgere deponeres som menneskeligt vraggods

I Vridsløselille Statsfængsel og Udrejsecenter Kærshovedgård lever ikkekriminelle afviste asylansøgere under forhold, der anses for uegnede til danske kriminelle.

PREMIUM 15. OKT. 2016 KL. 08.00

KIRSTEN THORUP OG KRISTINA STOLTZ

Forfattere

 LÆS ARTIKLEN SENERE

P FOR ABONNENTER

En rejse ind i mørket.

På en briks i et lille lukket rum ligger en ung, afghansk mand på 24 år. Det er midt på dagen, men for den unge mand gør det ingen forskel, om det er nat eller dag.

Han har ikke længere nogen tidsfornemmelse, og han har for længst givet afkald på opretholdelsen af en døgnrytme. Rummet er meget lille, 7 kvadratmeter. Foruden briksen er der et skab, et fjernsyn, et bord og en stol derinde.

Foran det lille vindue er der tremmer. Det ligner en fængselscelle. Det er en fængselscelle. Vi befinder os i det 157 år gamle Vridsløselille Statsfængsel, som man egentlig ville lukke ned, fordi man anså det for at være for nedslidt til danske kriminelle.

Men på trods af fængslets dårlige forfatning besluttede man i forbindelse med hasteændringen af udlændingeloven i november 2015 at benytte fængslet til det stigende antal frihedsberøvelser af afviste asylansøgere, som regeringen nu gav politiet beføjelse til at foretage.

Den unge mand er en ud af de cirka 30 frihedsberøvede udlændinge, der på nuværende tidspunkt opholder sig i Vridsløselille Statsfængsel, fordi de efter at have fået afslag på asyl, men af forskellige grunde ikke vil eller kan sendes hjem, formodes at ville 'gå under jorden'.

Annonce

MEST LÆSTE

Christian Friis Bach fyret hos Dansk Flygtningehjælp

DANMARK |

»Du må komme og redde mit barn«, sagde Susan. 45 sekunder efter var hjælpen der

SUNDHED | |

Eksklusiv oplevelse: Vilde partypiger inviterer fem tilskuere ad gangen til undergangsfest i limousinen

KULTUR | |

BLÅ BOG

Kirsten Thorup & Kristina Stoltz

Kirsten Thorup (f. 1942) er forfatter.

Vis mere

Annonce

Ingen af dem har foretaget sig noget kriminelt, alligevel udsættes de for landets hårdeste straf.

→ **Læs også: Bag muren er Danmarks humanisme i forfald**

Deres telefoner er blevet taget fra dem og de får ikke mulighed for at gå på internettet. Den eneste kontakt de har til omverdenen er en times besøg en gang om ugen samt et telefonopkald fra fængselstelefonen i 10 minutter om ugen.

Det banker på døren ind til vores unge mand, der stadig ligger på briksen. Han bevæger sig ikke, gør ikke ansats til at gå hen og åbne. En fængselsbetjent træder ind. »Der er frokost«, siger han.

Normalt ville den unge mand rejse sig og måske gå lidt ud på gangen i forbindelse med måltidet. Maden ville han nok ikke røre. Han plejer kun at spise morgenmad, for både frokostserveringen og middagsmaden, optøede Jyderupplatter fra et cateringfirma, smager så dårligt, at ingen af de indsatte har lyst til at spise det.

Men i de sidste fem dage har han heller ikke spist morgenmad.

Ifølge Amnesty vil alle mennesker tage psykisk skade af at blive holdt indespærret under de vilkår, som man tilbyder de afviste i Vridsløselille Statsfængsel.

Amnesty har endvidere påpeget, at frihedsberøvelse af psykisk sårbare mennesker kan være i strid med den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 3, der forbyder menneskelig og nedværdigende behandling.

Men der foretages ingen screening af de tilbageholdtes psykiske tilstand, inden man frihedsberøver dem, rent faktisk har dommeren ikke en eneste gang afvist politiets anmodning om at frihedsberøve en udlænding.

Den unge, afghanske mand er den ikkekriminelle afviste asylansøger, der for tiden har været frihedsberøvet længst i Danmark. Han kom til landet sammen med sin 20-årige kone og deres søn på knap 1 år i august 2014 og fik afslag på asyl i juni 2015.

Efter to mislykkede hjemsendelsesforsøg forsøgte politiet igen at tvangsudvise den lille familie, og denne gang lykkedes det trods familiens åbenlyse protester at få dem om bord på et SAS-fly til Frankfurt.

De fik strips om håndled og ankler og blev placeret bagerst i ruteflyet på en række for sig selv. Deres højlydte protester blev dæmpet ved, at de medfølgende betjente pressede dem forover i sædet og holdt dem for munden.

Den lille dengang halvandet-årige dreng sad på rækken foran forældrene sammen med en kvindelig betjent. Ved ankomsten til Frankfurt, hvorfra det var meningen, at de skulle videre til Kabul med Indian Airlines, smed den unge mand sig på gulvet og nægtede at følge med ud til gaten.

Politiet slæbte ham med hen til lufthavnens politistation og fik ham anbragt i en kørestol og spændt fast. Familien blev dernæst fulgt ud til gaten.

Den lille dreng, der stadig var i betjentens varetægt, skreg hele vejen, indtil han til sidst mistede stemmen, men betjenten gav ikke tilladelse til, at han kunne blive trøstet af sin mor.

Indian Airline nægtede at tage familien med om bord, eftersom det var åbenlyst, at de modsatte sig rejsen. Politiet måtte derfor bringe dem tilbage til Kastrup, hvor moren og barnet omgående blev sendt tilbage til Sandholmlejren (for senere at blive overflyttet til Kongelunden), og manden blev placeret i Vridsløselille Statsfængsel.

Den unge mand bliver liggende på briksen, efter at fængselsbetjenten har forladt hans celle. I det første lange stykke tid af hans ophold i fængslet sad han i isolation i 23 timer af døgnet, med kun en times daglig gårdtur.

Først flere måneder senere, efter at ombudsmanden havde besøgt fængslet, blev der lempet på det strenge regime, og de indsatte fik lov til at komme mere ud i luften og besøge hinanden i de små celler.

Han vender sig ind mod den grå, afskallede væg, hvis dybe revner han lige nu fantaserer om som udveje. Flugtveje. Men der er ingen veje ud af dette tusmørke-vakuum, som muligvis aldrig ender, men bliver en fortsat rejse dybere og dybere ind i et ikkeliv, ind i en parallel virkelighed til den retsstat, vi borgere lever i.

Som asylansøger er man ikke borger noget sted, og som afvist asylansøger har man fået frataget den rest af rettigheder, som de øvrige asylansøgere dog har: retten til undervisning, retten til at arbejde (praktik), retten til familieliv. Det er det sidste, der har slået vores unge mand helt ud, at han ikke kan få lov til at

være sammen med sin familie.

Hans nu 2½ år gamle søn har svært ved at genkende ham, fordi de ser hinanden så lidt og intet har med hinanden at gøre i det daglige. Ved det sidste retsmøde var dommeren tydeligt i tvivl om, hvorvidt det var forsvarligt at frihedsberøve ham på 11. måned.

De danske myndigheder havde chartret et fly til den lille familie, men havde fået afslag på landingstilladelse i Kabul. Der er fortsat ingen udsigt til at kunne sende familien hjem, og hvor længe kan frihedsberøvelsen fortsætte?

Dommeren måtte bruge tre timer, inden hun alligevel endte med at stadfæste den fortsatte frihedsberøvelse.

I den tid, den unge mand har opholdt sig i Vridsløselille Statsfængsel, har den danske stat arbejdet som besat på at få sendt lige præcis denne lille familie tilbage til Afghanistan. Det er derfor, man ikke tør risikere, at han og hans familie 'går under jorden'. Det er derfor, man er villig til at forlænge frihedsberøvelsen igen og igen og måske gå helt til den 18 måneders tidsgrænse, som Danmark har skrevet under på at overholde i det europæiske asyldirektiv.

POLITIKEN MENER

→ **Læs også: Moralsk forfald at droppe kvoteflygtninge** **P**

Man er villig til at forlænge frihedsberøvelsen, til trods for at den unge mands læge i sin seneste sundhedsrapport skriver, at han har indledt en sultestrejke, og at han i løbet af kort tid er gået fra at være en velfungerende, optimistisk person til en ensom og vred mand, der føler sig uretfærdigt behandlet af systemet. Lægen vurderer, at han i nærmere fremtid vil kunne være til fare for sig selv eller sine omgivelser, hvis ikke han snart bliver genforenet med sin familie.

Hvorfor fortsætter man frihedsberøvelsen af en mand, som er under hastig psykisk nedbrydning, hvis ikke der er udsigt til at kunne sende ham og hans familie hjem?

Det gør man, fordi Afghanistan med medhold fra FN siden 2015 ikke har villet tage imod tvangshjemsendte børnefamilier, kun enlige mænd og par uden børn. Men nu *skal* det lykkes Danmark at statuere et eksempel på det modsatte: at man kan tvangshjemsende børnefamilier, selvom det indtil videre hverken er lykkedes for Norge eller Sverige.

Det er tilfældigvis vores lille, afghanske familie, der er blevet murbrækkere i dette eksperiment for en strammere flygtningepolitik i skarp konkurrence med de øvrige EU-lande.

Det er blevet mørkt i den lille celle, hvor vores unge mand stadig ligger på

briksen, stadig med ansigtet vendt ind mod den afskallede væg, men han kan ikke længere se revnerne i muren, han kan ikke forestille sig nogen som helst udveje andet end den død, han måske går i møde ved ikke at spise.

Han er netop vågnet af et mareridt. Det er det samme hver nat: Først ligger han og vender og drejer sig i time efter time, og når han endelig falder i søvn, vågner han kort tid efter badet i sved.

For første gang i over et døgn træder han ud på gangen. Der er mørkt. Den lange endeløse gang foran ham med det udtjente køkken nede for enden. Der er aldrig nogen aktivitet ude på gangen.

Selv nu efter at de har fået lov til at gå uden for cellerne, bliver folk for det meste inde hos sig selv. Engang underviste en kendt dansk kok de indsatte kriminelle i at lave lækker mad i de køkkener, der som en hån mod de underernærede, permanent sultne indsatte bare står og samler støv.

Vridsløselille er som et spøgelsesfængsel, hvor kun to ud af de 13 afdelinger er i brug. Der er flere ansatte, end der er indsatte, og der er alt, alt for stille, de tykke mure har opsuget alt liv fra kroppene i cellerne. Den unge mand har det, som om stilheden larmer og gør det umuligt for ham at falde til ro.

Han går tilbage sit værelse. Der er kulsort derinde i den lille celle. Han er blevet vant til mørket, som om de sidste mange måneder har været en lang rejse dybere og dybere ind i en nat, der aldrig ender. Han lægger sig igen og forsøger at sove.

Solstrålerne kiler sig vej ind mellem tremmerne i det lille støvede vindue, men vores unge, afghanske mand er ikke på vej ud af sengen. Han ligger oven på briksen, oven på dynen, med alt sit tøj på. Hvis ikke han står op og spiser morgenmad nu, hvor fængselsbetjenten kommer forbi med morgenmadsvognen, er det den 6. dag, han ikke spiser.

Han er allerede meget afkræftet, og hans tanker kører i ring. Han tænker på sin kone og sin lille søn. Han savner dem usigeligt, og han har en følelse af, at han aldrig får dem at se igen. Det banker på døren, men han bliver liggende. Han føler ikke, at han har kræfterne til at rejse sig.

En fængselsbetjent træder ind og siger, at han har besøg, at han skal følge med hen til besøgslokalet. Han bevæger sig langsomt ned gennem gangen. Han er svimmel, og han føler sig stiv i alle leddene.

I besøgslokalet sidder hans advokat. Han fortæller ham, at det er lykkedes at få genoptaget både hans kones og hans søns sag, og at han stærkt regner med, at han vil kunne blive løsladt fra fængslet for at komme og bo sammen med dem så længe sagen er i proces.

Håbet er, at han på længere sigt vil kunne blive familiesammenført med sin kone og søn, hvis de ender med at få asyl. Men den unge mand kan ikke tro, at det vil lykkes, at det nogensinde vil lykkes at komme ud af fængslet, at mørket nogensinde får en ende, det kan han ikke se for sig.

Han har mistet håbet.

Advokaten er urolig for ham. Han kan se, at han er meget dårlig. Han siger til ham, at han bliver nødt til at spise. Vores unge, afghanske mand nikker og lover, at han vil forsøge.

Uden for tid og sted.

Udrejsecenter Kærshovedgård ligger bag høje træer i det flade marklandskab. Der er ingen beboelse i miles omkreds og 7 kilometer til den nærmeste landsby. Den offentlige transport er indstillet i forbindelse med oprettelsen af centret, der derved helt isoleres fra det omgivende samfund.

Vi kommer ind gennem den smukke gamle hovedport og bliver mødt af travl byggeaktivitet.

Der holder 5-6 kassevogne fra forskellige lokale håndværkerfirmaer på gårdspladsen. Det tidligere åbne fængsel, bygget til 200 indsatte, skal udvides til 600 kriminelle på tålt ophold, kriminelle med udvisningsdomme og ikkekriminelle afviste asylansøgere.

→ **Læs også: Personer på tålt ophold er ikke kun voldtægtsmænd, krigsforbrydere og mordere** **P**

Enecellerne skal gøres klar til to eller fire indsatte. Alle tidligere faciliteter i fængslet er konsekvent blevet nedlagt. Tv-stik i cellerne er revet ud, tekøkkenerne i barakkerne afmonteret, køleskabe fjernet.

På vejen gennem centret kigger vi ind i tomme, stinkende fitnessrum, går en trappe op til et støvet bibliotek i et forladt møderum og ned igen i stueetagen, hvor der er en hengemt biograf, fra dengang centret var et åbent fængsel. Minigolfbanen ligger og rustner i græsset mellem barakkerne.

Som et levn fra et andet liv et andet sted dukker en legeplads med gynger og rutsjebane op mellem barakkerne.

I barakken bag legepladsen er døren åben ind til et bart lokale med en gammel slidt tavle. Her skal der undervises i engelsk og modersmål. Dansk er ikke på skemaet. I forlængelse af undervisningslokalet er en 'lounge' med lave sofaer, sofaborde og en stor fladskærm ved at blive indrettet.

Endevæggen er dekoreret med et John Lennon-citat: *Life is what happens to you while you are busy making other plans.*

Efter nedlæggelsen og afmonteringen af alle fungerende aktivitetsfaciliteter og værksteder skal det tidligere fængsel genopstå som 'udrejsecenter'. Det vrimler med håndværkere, der hamres og bankes, slibes og males i en atmosfære af fremdrift og optimisme.

I indgangen mellem kontorbygningerne installeres censorer til et splinternyt overvågningssystem.

Her i de idylliske omgivelser er Inger Støjbergs prestigeprojekt under opførelse. En ombygning for millioner er i gang. Der bygges visionært. Der tænkes stort. En model af fremtidens samfund er ved at tage form.

En mand i spidse sko og habitjakke kommer gående hen over gårdspladsen. Der dingler et Røde Kors-navneskilt fra bukselommen på hans cowboybukser. Han kommer hen til os og spørger, om vi er udsendelsesrådgiverne. Det er vi ikke, bare på besøg.

Han ser desorienteret på os, men samler sig sammen til pligtskyldigst at tilbyde os en rundvisning.

Han beder os følge med og går hastigt foran. Han forklarer sin tilstedeværelse med, at han som overordnet Røde Kors-udsending er kommet for at tjekke, om centret er præsentabelt og klar til den store rundvisning senere på dagen for beboerne i lokalområdet.

Vi følger med den venlige Røde Kors-mand hen til nogle barakker, hvor håndværkere er ved at lægge sidste hånd på opsætningen af et højt hegn. Den solide jernlåge ligger på jorden og venter på at blive sat op i hegnåbningen.

Røde Kors-manden indrømmer, at det ser lidt mærkeligt ud, men det er ikke, som man skulle tro. Det er særligt sårbare personer, som skal bo i de her barakker; folk, der skal have ekstra meget ro.

De skal selv kunne bestemme, hvem der må komme ind til dem. Det er altså ikke et hegn, der spærrer inde, men et hegn, som lukker ude. »Giver det mening?«, slutter han forpustet.

Men hvad er det for nogle personer, der skal bo bag det høje hegn? Vi har hørt, at det indhegnede område er tiltænkt kriminelle på tålt ophold, som skal overflyttes fra andre centre i landet for at samles og isoleres her i den sikrede afdeling.

I fremtiden vil der blive mange flere på tålt ophold som følge af den skærpede strafferamme på udlændingeområdet. Manden gentager, at det er særlig sårbare personer. Og hvem disse personer er, afgør politiet og kriminalforsorgen.

»Røde Kors holder sig helt uden for politik, vi sørger bare for indholdet«, siger han pædagogisk og giver hånd. Hans tid er knap på denne vigtige dag, hvor forholdene for de indsatte i centret skal vises frem for naboer og lokale medier.

Foreløbig er der kun 35 afviste ikkekriminelle asylansøgere i det stort anlagte udrejsecenter. De er indkvarteret i to afsidesliggende barakker.

Tyve vagter fra Kriminalforsorgen er indkaldt på skift til at passe på dem. Også denne gruppe ikke-kriminelle forventes at vokse i fremtiden, i takt med at alle afviste, hvis det går som Støjberg vil, skal frihedsberøves.

De fleste af de 60 afviste, der i første omgang blev overflyttet til udrejsecentret fra andre lejre, er forsvundet igen og gået under jorden, eller de er slet ikke mødt op. Herude i den fjerne ende af centret virker der mennesketomt. Ud over to robotplæneklippere, der som små sorte, græsædende kakerlakker er i konstant bevægelse hen over plænerne mellem barakkerne, er der ikke tegn på liv. Og hvordan skulle der også kunne være liv, hvor der ikke er noget håb?

I et rum i den ene af de to beboede barakker sidder en mand på en stol ved vinduet og kigger ud på den forhenværende fodboldbane, hvor der efter planen skal opføres endnu flere barakker til det store rykind af afviste, som regeringens stramninger forventes at producere.

Omid er iraner. Han har været i asylsystemet i 13 år og fik endeligt afslag på asyl i 2011. Han taler godt dansk og er uddannet maskiningeniør fra et universitet i Teheran. Han har fået tilbud om arbejde i et privat firma i københavnsområdet, hvis hans asylsag bliver genåbnet, og han får asyl.

Med anbringelsen på Kærshovedgård er han afskåret fra sit tidligere liv i Avnstruplejren på Sjælland, helt i overensstemmelse med Støjbergs planer om, at »ingen afvist asylansøger bare skal kunne tage til København og have et almindeligt (familie)liv«.

→ **Læs også: Asylansøgere må på kurser i vestlig seksualmoral**

Kærshovedgård er formelt et åbent område, og der er ikke lås på dørene, men med de forskellige administrative stramninger som meldepligt og overnatningspligt fungerer centret i praksis som et lukket fængsel.

Uden retten til lommepenge eller arbejde har de afviste beboere ingen mulighed for at forlade centret, medmindre de har et netværk og kontakter udenfor.

Omid er 36 år og har spildt sin ungdom i forskellige danske asylcentre. Han nægter at medvirke til frivillig hjemsendelse til Iran, der ikke tager imod tvangsudviste. Han er bange for sit liv, hvis han vender tilbage.

Han deltog som 22-årig i regimekritiske studenterdemonstrationer i Teheran. Der var en konfrontation med politiet. Hans ven blev fængslet, og han selv slap væk og flygtede. Men han kan ikke bevise over for Flygtningenævnet, at han er politisk forfulgt.

En gang om året bliver han indkaldt af politiet. Han får en kuglepen i hånden og opfordret til at skrive under på det fremlagte papir om samtykke til frivillig udrejse, hvad han konsekvent afslår.

Det årligt tilbagevendende ritual tager under fem minutter.

Omid bor for tiden alene på værelset, hvor der foruden de to køjesenge er et bord og nogle stole. Han holder sig for det meste for sig selv inde på sit rum. Der er ikke noget at komme ud til. Og han har ikke altid overskud til at mødes med sine medindsatte.

Han bliver bare i dårligt humør af deres nedtrykthed i den håbløse ikketilværelse, der til forveksling ligner hans.

I udrejsecentret deponeres de afviste asylansøgere som menneskeligt vraggods. Tiden er gået i stå. I morgen ligner i dag, som i dag ligner i går og i overmorgen. At gå rundt inde i en glasklokke og vide, at man ikke kan komme ud og deltage i samfundet, ikke kan få sit liv tilbage skaber en langsom lammelse, en psykisk og fysisk udmattelse.

Røde Kors er ved at etablere sig i centret med forskellige initiativer, blandt andet fisketure til en nærliggende sø. Det er ikke svært at sætte sig ind i, at Omid ikke har lyst til at deltage, for hvor skulle han få lysten fra til den slags tidsfordriv, mens han venter på ingenting?

Han har tabt 10 kilo i de seks måneder, han har boet i udrejsecentret. Den mad, de afviste får, anser han for at være uspiselig. Den er ildelugtende og uappetitlig. Det er frosne færdigretter, der bliver tøet op i en mikroovn til frokost og middag, men aldrig er ordentligt opvarmet, når den bliver delt ud.

De indsatte protesterer mod den dårlige kvalitet ved at smide maden ud som affald og hamstrer franskbrød og ost fra morgenmaden til resten af dagen for at holde den værste sult fra døren.

Ifølge Udlændingestyrelsens hjemmeside er de afviste ikke omfattet af det danske sundhedsvæsen, bortset fra akut, livstruende sygdom og smertestillende håndkøbsmedicin.

Derudover sorterer udgifter til sygdomsbehandling under 'Udlændingestyrelsens forsørgelse'. Et trægt bureaukratisk system, som er svært at trænge igennem til. Ved anmodning om lægekonsultation eller panodiler mod hovedpine bliver Omid ofte mødt af en mur.

Det er kriminalforsorgens personale, der skønner, om en afvist indsat ser sygnok ud til at blive henvist til en sygeplejerske i Ikast, som så igen afgør, om en lægekonsultation i Jelling kan bevilges.

Hvis han beklager sig, konfronterer personalet ham med, at han bare kan skrive under og samarbejde omkring sin hjemsendelse. Han har kun sig selv at takke for den umulige situation, han er havnet i.

Men at skrive under ville for ham være den visse død.

Her efterlader vi vores to hovedpersoner: uden for det danske retssystem, i et udsigtsløst limbo, hvor de udsættes for en systematisk ydmygende og nedværdigende behandling, hvor de fastholdes i et liv uden mening eller indhold.

Den totale mangel på fremtidsperspektiv under det kontinuerlige 'motivations'-pres nedbryder krop og sjæl både for de afviste i det 'åbne' Kærshovedgård og i det lukkede Vridsløselille.

At netop de ikkekriminelle bliver udsat for den hårdeste straf under forhold, der anses for uegnede til danske kriminelle, vidner om udlændingemyndighedernes nærmest sadistiske indstilling til de afviste asylansøgere og om en lovgivning, hvor afslag på asyl vendes mod de afviste selv og stik imod de demokratiske retsprincipper udløser frihedsberøvelse og indespærring af uskyldige mennesker.

Politiken Historie
Ny udgave af Politiken Historie ude nu. Stort tema om efterkrigstiden og krigens følger.

[Prøv 3 udgaver for 299 kr. →](#)

Indtil videre peger ingen statistikker på, at man får flere afviste til at rejse frivilligt hjem ved at nedbryde dem som mennesker. Støjbergs fængsler tjener intet andet formål end en dyrtkøbt signalpolitik over for verdens flygtninge om, at de skal holde sig væk fra Danmark, hvor man risikerer at blive spærret inde på ubestemt tid.

Er det et samfund, vi ønsker for fremtiden?

Kan vi leve roligt med bevidstheden om, at vi behandler vores medmennesker så umenneskeligt, afsondret i lejre og isoleret i fængsler?

Kan vi nyde vores behagelige tilværelse på en så dystert baggrund?

INGEN HAR KOMMENTERET ENDNU

GIV ARTIKLEN I GAVE

Som Politiken-abonnent kan du ubegrænset dele artikler med dine venner og familie.

REDAKTIONEN ANBEFALER

Venstre om Vridsløselille: Ekstra beredskab er som brandforsikring

DANMARK | |

LÆS MERE:

→ **Moralsk forfald at droppe kvoteflygtninge**

13. september

LEDER | |

→ **Personer på tålt ophold er ikke kun voldtægtsmænd,**

krigsforbrydere og mordere

11. juni

DANMARK | |

→ Asylansøgere må på kurser i vestlig seksualmoral

16. januar

AMALIE KESTLER | |

Politiken Historie: Udgave #4 ude nu

Stort tema om efterkrigstiden.

Prøv 3 udgaver for 299 kr.

Filosof: Uoplyste borgere bør ikke have stemmeret

DEBAT | |

Håndværker: Din lange uddannelse er også betalt af mig

PREMIUM | |

Hvorfor hylder vi dog mandebabyen?

PREMIUM |

Det tyske øjeblik er forbi, men kan nogen tage over?

PREMIUM | |

Analyse: Danske politikere kan uden problemer lave en Barroso

INTERNATIONALT | |

Merkels store rutsjetur: Fra dronning til prygelknabe

EUROPA | |

ANDERS JERICHOW

Jerichow: Erdogan ender med historisk sejr

KLUMMER | |

MEST LÆSTE

1 Christian Friis Bach fyret hos Dansk Flygtningehjælp

DANMARK |

2 »Du må komme og redde mit barn«, sagde Susan. 45 sekunder efter var hjælpen der

SUNDHED | |

3 Eksklusiv oplevelse: Vilde partypiger inviterer fem tilskuere ad gangen til undergangsfest i limousinen

KULTUR | |

4 Muslimer i Sri Lanka har fået en ny frygt: De kristne

INTERNATIONALT | |

5 »Det er virkelig dumt«: Ikonisk fortidsminde fra vikingetiden er blevet udsat for alvorligt hærværk

KULTUR | |

SENESTE NYT

Efter påskens demo-forbud: Rasmus Paludan er atter på gaden med Koran-kast

6 MINUTTER SIDEN | |

Topmøde i Vladivostok: Putin søger indflydelse, Kim Jong-un vil have hjælp

23 MINUTTER SIDEN | |

Forfatter Poul Behrendt anbefaler: Her er 3 gode autofiktive bøger

32 MINUTTER SIDEN | |

Tysk spidskandidat vil blokere for Nord Stream 2

40 MINUTTER SIDEN | |

Klimaprotester stopper i London efter 1000 anholdelser

57 MINUTTER SIDEN |

FOR ABONNENTER

Eksklusiv oplevelse: Vilde partypiger inviterer fem tilskuere ad gangen til undergangsfest i limousinen

KULTUR | |

Sorgen er noget, han skal lære at leve med. Og af, hvis han er heldig

DANMARK | |

»Du må komme og redde mit barn«, sagde Susan. 45 sekunder efter var hjælpen der

SUNDHED | |

12 fatale sekunder: Teenagere på flugt dræbte to kvinder i Valbyparken

DANMARK | |

»Det er virkelig dumt«: Ikonisk fortidsminde fra vikingetiden er blevet udsat for alvorligt hærværk

KULTUR | |

»Du må komme og redde mit barn«, sagde

Martin Paludan: Alle de mennesker, der

Politiken
Historie: Levende begravet:

Tid til storbyferie? Læs vores 30

Susan. 45 sekunder efter var hjælpen der

SUNDHED | |

skriver, at min bror er en gave til Danmark, skræmmer mig

DANMARK | |

Sønderjyder i krig

forskellige guider til byer i hele verden

[Find din storbyguide her](#)

PODCASTS

DU LYTTER TIL POLITIKEN
Hør podcast: Hva

  26:48

Sri Lanka blev i påsken ramt af en række terrorbomber, som har kostet mere end 300 mennesker livet. Men hvem stod bag angrebene? Hvad ville gerningsmændene opnå ved at ramme turisthoteller og kristne kirker? Har det at gøre med masseskydningerne af muslimer i Christchurch i New Zealand tilbage i marts? Vi går på jagt efter svar på nogle af de mange spørgsmål.

DU LYTTER TIL POLITIKEN
Hør podcast: Valg i

  24:39

Det største valg i verdenshistorien er i gang i Indien, hvor 900 mio. mennesker skal sætte deres kryds. Den nuværende hindunationalistiske premierminister, Nerandra Modi, bliver kritiseret for at opildne til forfølgelse af muslimer. Men kan det koste ham sejren? Og hvor stærkt står hans udfordrer, den mere moderate Rahul Gandhi – barnebarn af selveste Indira Gandhi?

DU LYTTER TIL POLITIKEN
'Du lytter til Politik

  00:28

'Du lytter til Politiken' holder påskeferie

FORSIDEN

SENESTE NYT

Efter påskens demo-forbud: Rasmus Paludan er atter på gaden med Koran-kast

6 MINUTTER SIDEN | |

Efter påskens demo-forbud:

Rasmus Paludan er atter på gaden med Koran-kast

DANMARK | [🔖](#) | [P](#)

Flygtninge med midlertidigt ophold får nej til skilsmisse

Hvis du som flygtning har en særlig midlertidig opholdstilladelse, kan du ikke blive skilt i Danmark, for du har ikke 'domicil' her. Det rammer blandt andre en syrisk kvinde, der angiveligt har været udsat for vold. S vil ændre regel. Minister og DF er åben for det samme.

DANMARK | [🔖](#) LÆS SENERE

Topmøde i Vladivostok: Putin søger indflydelse, Kim Jong-un vil have hjælp

INTERNATIONALT | [🔖](#) | [P](#)

Ekstra Bladets chefredaktør efter kritik af dækningen af danske terrorofre: »Det er meget svært at balancere hensynet til en familie«

KULTUR | [🔖](#) LÆS SENERE | [P](#) FOR ABONNENTER

Muslimere i Sri Lanka har fået en ny frygt: De kristne

INTERNATIONALT | [🔖](#) LÆS SENERE | [P](#) FOR ABONNENTER

Topmøde i Vladivostok: Putin søger indflydelse, Kim Jong-un vil have hjælp

23 MINUTTER SIDEN | [🔖](#) | [P](#)

Forfatter Poul Behrendt anbefaler: Her er 3 gode autofiktive bøger

32 MINUTTER SIDEN | [🔖](#) | [P](#)

Tysk spidskandidat vil blokere for Nord Stream 2

40 MINUTTER SIDEN | [🔖](#) | [P](#)

Klimaprotester stopper i London efter 1000 anholdelser

57 MINUTTER SIDEN | [🔖](#)

Superstjernen Froome redder unge holdkammerater helskindet gennem vanskeligheder

1 TIME SIDEN | [🔖](#) | [P](#)

Flygtninge med midlertidigt ophold får nej til skilsmisse

1 TIME SIDEN | [🔖](#)

Fem hjerter til storslået venskabsfilm: Gøg og Gokke var Laurel og Hardys store kærlighed

1 TIME SIDEN | [🔖](#) | [P](#)

Mor og blogger: Vi skal gøre op med antagelsen, at »sådan er det bare« i børneopdragelse

1 TIME SIDEN | [🔖](#) | [P](#)

Ministeriel arbejdsgruppe vil stramme grebet om raketmagere

1 TIME SIDEN | [🔖](#)

EP-VALG 2019

Tysk spidskandidat vil blokere for Nord Stream 2

INTERNATIONALT | [🔖](#) | [P](#)

Dansk-russisk ordkrig: Nord Stream 2 beskylder Danmark for chikane mod gasledning i Østersøen

INTERNATIONALT | [🔖](#) | [P](#)

Fem hjerter til storslået

venskabsfilm:

**Gøg og Gokke
var Laurel og
Hardys store
kærlighed**

FILM OG TV | |

Politiken har fulgt Lars Eller: »Jeg mistede den fuldstændig. Glæden ved det, jeg altid har elsket. Fuck, det var svært«

I en serie på tre kapitler giver Politiken et indblik i et liv, der har sikret ishockey-spilleren Lars Eller trofæet, som kaldes det sværeste at vinde i sportens verden. Læs her 2. kapitel.

SPORT | LÆS SENERE | FOR ABONNENTER

1. kapitel: »Når vi andre har været døde og borte i årtier, vil hans øjeblik stadig stå tilbage som noget unikt«

SPORT | LÆS SENERE | FOR ABONNENTER

Mor og blogger:

**Vi skal gøre op
med
antagelsen, at
»sådan er det
bare« i
børneopdragels
e**

DEBATINDLÆG | |

Christian Friis Bach fyret hos Dansk Flygtningehjælp

DANMARK | LÆS SENERE

WHO: Små børn bør højst have en time med tv og computer om dagen

Verdenssundhedsorganisationen (WHO) har fremlagt nye retningslinjer for små børns brug af elektroniske skærme.

FORBRUG | LÆS SENERE

Opdag Danmark: Her er 10 særlige steder, du næppe kender særlig godt

REJSER |

OM POLITIKEN

Organet for den højeste oplysning siden 1884

Rådhuspladsen 37
1785 Kbh. V.
Tlf: 33 11 85 11

Kontakt_os
Politikens_vision
Politikens_journalistik_og_etik
Arkivet
Annoncer
Sikker_postkasse - SecureDrop

Copyright Politiken 2018

Chefredaktionen

Christian Jensen (ansvarshavende)
Anne Mette Svane

Kommerciel direktør

Natasha Brandt

Digital direktør

Troels Behrendt Jørgensen

Digital redaktionschef

Thomas Berndt

Digital udviklingschef

Aske Johan Koppel Stræde

Annoncedirektør

Thomas R. Larsen

Forsideredaktør lige nu

Anne Louise Leth

KØB ABONNEMENT

Politiken Digital
Politiken Kombi
Politiken Komplet
Kundecenter

FØLG OS

